

INSTRUKTION

Gäller fr.o.m. 2021-02-24

Senast reviderad: 2021-02-23

Dokumentansvarig: Barn- och ungdomsstrateg

Sektor/avdelning: Sektor medborgare och samhällsutveckling

Dokumentet gäller för: Skövde kommun

Prövning av barnets bästa

En instruktion för hur Skövde kommun kan beakta barnets bästa inför beslut och åtgärder.

Att genomföra en prövning av barnets bästa

Artikel tre i barnkonventionen slår fast att ”vid alla beslut som rör barn ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa”. Likaså framgår det tydligt i Skövde kommuns barn- och ungdomspolitiska program att vi i Skövde kommun arbetar aktivt med att beakta barnets bästa inför alla beslut och åtgärder. För att kunna beakta barnets bästa behöver en prövning av barnets bästa genomföras. Genom en prövning analyseras vad som är barnets bästa med hjälp av aktuell lagstiftning, forskning, beprövad erfarenhet samt barns röster i den aktuella frågan.

Arbetet med prövning av barnets bästa förenklas väsentligt om upparbetade rutiner finns i respektive sektor, både inför och efter ett beslut. Denna instruktion är framtagen som stöd inför politiska beslut och inför åtgärder i verksamheten. Denna instruktion är inte ett stöd i juridiska avvägningar och är inte tänkt att ersätta metoder och arbetssätt som finns upparbetade kring myndighetsutövning som rör enskilda barn.

Instruktionen för hur man genomför en prövning av barnets bästa som ni finner nedan är framarbetad av kommunens barn- och ungdomsstrateger. Materialet är baserat på de stödmaterial som Barnombudsmannen, Sveriges kommuner och regioner (SKR) och Västra Götalandsregionen (VGR) har arbetat fram för prövningar av barnets bästa.

Prövningen bygger på 10 steg, där ni i första steget beslutar i vilken grad en prövning ska genomföras. Notera att steg ett alltid behöver genomföras inför samtliga beslut och åtgärder men resterande steg kan skilja sig något åt beroende på frågans eller beslutets karaktär. Efterföljande steg är uppdelade i två delar, den första delen (steg 1-6) handlar om insamling av underlag medan den andra delen (steg 7-10) fokuserar på analysen och hanteringen av underlaget. När ett beslut är fattat ska uppföljning ske för att säkerställa att beslutet får önskad effekt.

Ett beslut eller en åtgärd kan påverka barn direkt eller indirekt, och oavsett vilket behöver en prövning av barnets bästa göras. Barnets bästa gäller alltid, även när det inte är barnet som direkt berörs av beslutet. Exempelvis beslut om insatser för vuxna som också är föräldrar, vilka

konsekvenser kan det få för barnet vilket stöd en förälder får? Alternativt om det ska byggas en genomfartsled för att förenkla för biltrafikanter, hur påverkar det barns möjligheter att röra sig i området?

Att implementera prövningar av barnets bästa inför beslut och åtgärder är en lärande process. I den processen finns kommunens barn- och ungdomsstrategier som stöd, oavsett om det rör sig om enhets-, sektors- eller nämndsnivå. Att aktivt arbeta med att beakta barnets bästa leder till att vi tar bättre och mer kvalitetssäkrade beslut. Det är dessutom en lagstadgad skyldighet.

Instruktionen i korthet:

Insamling av underlag:

Steg 1: Beskriv frågan.

- Vem är beställaren och vem ska ta del av resultatet?
- Hur sker återkopplingen av resultatet till barnen?
- Vilka barn rör det?
- Behöver en prövning göras och i vilken grad?

Steg 2: Vilken lagstiftning och vilka styrdokument styr ärendet som ska prövas?

Steg 3: Vad säger barnkonventionen?

Steg 4: Vilka synpunkter har berörda barn?

Steg 5: Vad säger aktuell forskning och teori?

Steg 6: Vad säger den beprövade erfarenheten och professionen?

Analys:

Steg 7: Vilka konsekvenser har ärendet utifrån barns rättigheter?

Steg 8: Vad är barnets bästa i ärendet/förslaget enligt den sammanlagda bedömningen?

Steg 9: Vilka kompensatoriska åtgärder kan vi genomföra om beslutet inte är i linje med barnets bästa?

Steg 10: Utvärdering och återkoppling

Instruktionen med tillhörande förklaringar:

Steg 1: Beskriv frågan

Börja med att beskriva det ärende där beslut ska fattas. Innan själva prövningen börjar är det viktigt att ställa ett antal frågor för att ramen runt arbetet ska bli tydlig. Svara på nedanstående frågor genom att beskriva de specifika omständigheterna i ärendet utifrån den information du har nu. Då kan du också bestämma om du behöver göra en formell prövning av barnets bästa, eller om du kan använda en förenklad modell.

I det här steget ska du svara på följande frågeställningar:

Vem är beställaren?

Initialt är det viktigt att reda ut vem som är beställare av prövningen. Det kan till exempel röra sig om ett uppdrag från en nämnd eller chef. Eller så bygger det på en förfrågan från en medarbetare eller vårdnadshavare.

Vilka ska ingå i gruppen som gör prövningen?

Beroende av frågans art ska en grupp med olika kompetenser utses som ska bidra till prövningens innehåll. För att den här frågan ska bli utredd på bästa sätt krävs att olika kompetenser bidrar till underlaget. Det rör juridik, barns rättigheter, aktuell forskning, insamlande av synpunkter från den beprövade erfarenheten (personal med erfarenhet kring tidigare använda metoder), från det sociala nätverket (t ex vårdnadshavare) och från de barn som berörs.

Vem ska ha resultatet?

Lika viktigt som att ta reda på vem som är beställaren är det att ta reda på vem eller vilka som ska ta del av resultatet av prövningen. Ska resultatet redovisas för ansvarig nämnd, en ledningsgrupp, chef eller en extern myndighet?

Hur sker återkoppling till inblandade parter?

Efter att beslutet är fattat behöver återkoppling ske till inblandade parter, inte minst barnen som bidragit med sina synpunkter i ärendet. Det är av stor vikt att de barn som har bidragit med sina åsikter och som berörs av beslutet får återkoppling om vilket beslut som har fattats och hur processen med att pröva barnets bästa har gått till. Ha därför redan inledningsvis en plan för hur återkoppling ska ges.

Vilka barn rör det?

Inför prövningen är det nödvändigt att ta reda på vilket eller vilka barn som berörs av frågan. Är det ett enskilt barn (individnivå), en verksamhetsspecifik grupp med barn (t ex en skolklass) eller en generell grupp med barn. En generell grupp med barn kan vara samtliga barn och ungdomar som bor, verkar eller vistas i Skövde. Det kan också vara grupper av barn som exempelvis barn med funktionsnedsättning eller barn i ett specifikt bostadsområde.

Det barn- och ungdomspolitiska programmet tydliggör att ett rättighetsbaserat barn- och ungdomsperspektiv ska inkludera alla barn och ungdomar i åldern 0-25 år som bor, vistas eller verkar i Skövde kommun. Detta gäller oavsett kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning eller sexuell läggning. Barn och ungdomar ska ses som en mångfald av individer – inte som en homogen grupp. Detta gäller oavsett om frågan berör ett enskilt barn, en specifik grupp barn eller en generell grupp barn.

Behöver en prövning göras?

Efter att du svarat på ovanstående frågor och fått en bild av ärendet är det dags att avgöra i vilken grad ärendet påverkar barn samt på vilket sätt barnet förväntas påverkas. Det avgör till vilken grad en prövning bör tillämpas. Notera att i samtliga beslut behöver det framgå varför vald grad av prövning är gjord, det gäller även i de frågor då beslutet blir att inte genomföra en prövning för att beslutet inte förväntas påverka barn.

Nedan finner du två olika modeller som vägleder dig i till vilken grad en prövning av barnets bästa ska genomföras. De två modellerna är uppdelade utifrån två olika former av beslut, politiska beslut och verksamhetsutveckling.

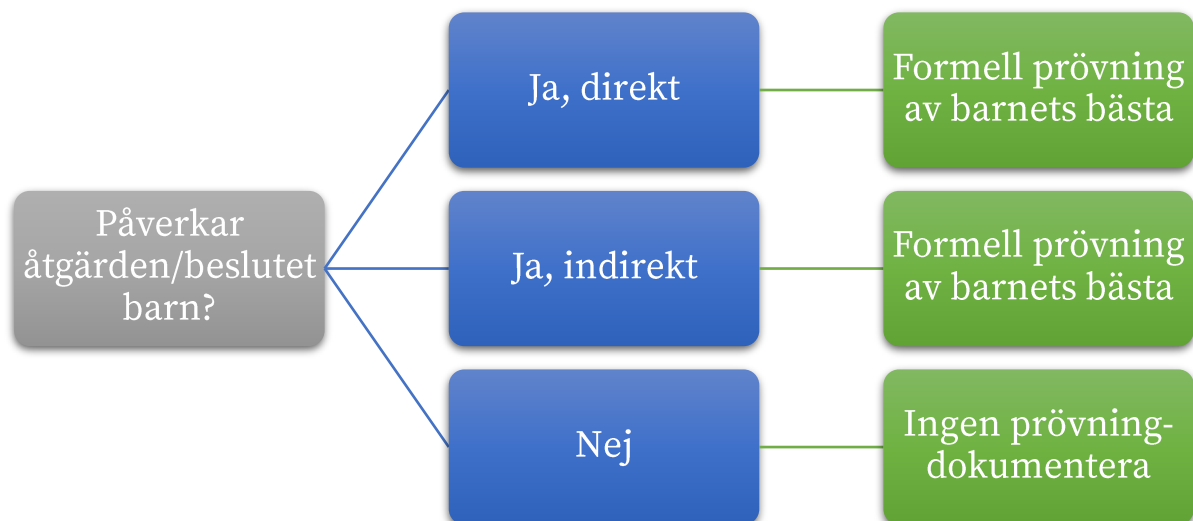
Kommunens politiskt beslutade organ är de högst beslutande i en kommuns organisation. De politiska besluten pekar ut riktningar, visioner och fastslår förutsättningar. Därför är det av yttersta vikt att samtliga politiska beslut som berör barn, både direkt och indirekt, innehåller en formell prövning av barnets bästa. Det är avgörande för att leva upp till barnkonventionen och viljeinriktningarna i det lokalt beslutade barn- och ungdomspolitiska programmet som tydligt säger att ”vi arbetar aktivt med att beakta och bedöma barnets bästa i beslut och åtgärder”.

Vi är medvetna om att det finns en gråskala för när en formell prövning av barnets bästa ska göras även bland politiska beslut, det gäller framförallt när de politiska besluten är i relation till myndighetsutövning i form av t ex individärenden inom socialtjänsten. I dessa fall finns det redan specifika beslutade rutiner som följs för att tillgodose barnets bästa.

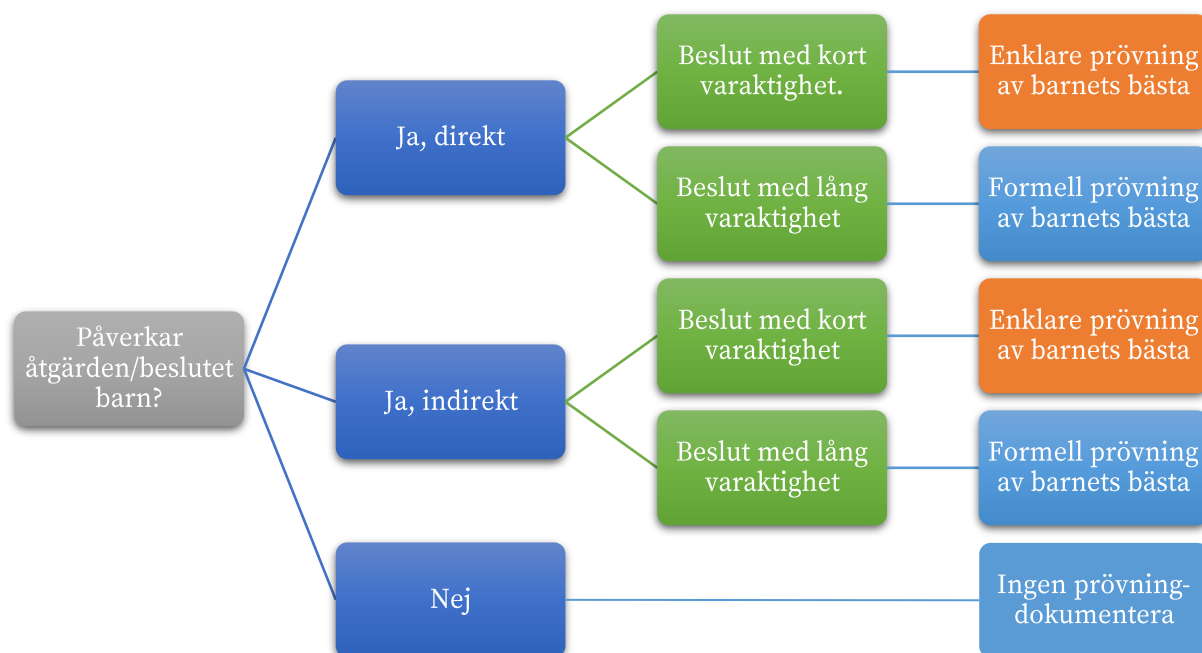
Om det finns en osäkerhet kring huruvida, eller i vilken grad, en prövning av barnets bästa ska genomföras kan stöd fås av kommunens barn- och ungdomsstrateger för att rådgöra i det specifika fallet. Ett ledande tankesätt bör dock vara att det är bättre att genomföra en prövning av barnets bästa om man är osäker än att inte göra det. Anledningen till att vi gör prövningar av barnets bästa är för att vi alltid vill barnets bästa i alla situationer.

När det gäller verksamhetsutveckling och beslut som tas av tjänstepersoner och personal i våra verksamheter finns det fall där det endast behöver göras en enklare prövning av barnets bästa. Det som då kan påverka vilken form av prövning som bör göras är storlek på gruppen barn som påverkas (t ex huruvida det handlar om en skolklass eller om hela skolan) samt vilken varaktighet det är på beslutet. Att ställa in en skolresa för en klass är ett konkret exempel på ett beslut som endast påverkar en mindre grupp barn under en kort period, där behöver då endast en enklare prövning genomföras. En omorganisation från två till en mentor per klass på en hel skola är ett exempel på ett beslut som påverkar en stor grupp barn under en längre tid, då krävs en formell prövning av barnets bästa.

Modell för politiska beslut:

Modell för verksamhetsutveckling (ej politiska beslut):

Vad innebär en enklare prövning av barnets bästa?

Som nämns inledningsvis innebär en formell prövning av barnets bästa att prövningen, och därmed beslutsunderlaget, ska innehålla samtliga steg som presenteras i denna instruktion. I de fall där endast en enklare prövning ska göras behöver inte samtliga steg genomföras och omfattningen på de steg som genomförs kan vara mindre. De steg som alltid bör ingå även i en enklare prövning är:

Steg 1: Beskriv frågan

Steg 3: Vad säger barnkonventionen?

Steg 4: Vilka synpunkter har barn som berörs?

Steg 7: Vilka konsekvenser har ärendet utifrån barns rättigheter?

Steg 8: Vad är barnets bästa i ärendet/förslaget enligt den sammanlagda bedömningen?

Steg 9: Vilka kompensatoriska åtgärder kan vi genomföra om beslutet inte är i linje med barnets bästa?

Steg 10: Utvärdering och återkoppling

Den stora skillnaden i en enklare prövning jämfört med en formell prövning är att stegen som handlar om lagstiftning, praxis, aktuell forskning och synpunkter från beprövad erfarenhet istället får representeras av den personal som fattar beslutet i det aktuella ärendet.

Steg 2: Vilken lagstiftning styr frågan som ska prövas?

Prövningen börjar med att se över vilken eller vilka lagar som är aktuella för frågan som ska prövas. Ibland finns ingen lagstiftning för det aktuella ärendet och då gäller det att se över andra styrande dokument såsom föreskrifter, policys, handlingsplaner etc.

Steg 2 innefattar också en överblick över tidigare praxis. Hur gör andra, vilka beslut har fattats tidigare, finns det vägledande beslut eller domar?

Steg 3: Vad säger barnkonventionen?

För att fastställa barnets bästa behöver prövningen utgå ifrån rättigheterna i barnkonventionen. De fyra huvudprinciperna (artikel 2, 3, 6, 12) ska alltid övervägas. I ett nästa led bör andra artiklar i barnkonventionen som kan vara aktuella identifieras och en eventuell påverkan av dessa redovisas. Rättigheterna i barnkonventionen ska ses som en helhet, är odelbara, ömsesidigt beroende av varandra och relaterar till varandra.

Artikel 2: Alla barn är lika mycket värda och har samma rättigheter. Ingen får diskrimineras.

Artikel 3: Vid alla beslut som rör barn ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa.

Artikel 6: Barn har rätt till liv, överlevnad och utveckling.

Artikel 12: Barn har rätt att uttrycka sin mening och höras i alla frågor som rör barnet. Hänsyn ska tas till barnets åsikter, utifrån barnets ålder och mognad.

Även andra konventioner om mänskliga rättigheter kan ge vägledning och behöva tillgodoses. Några exempel är FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

Barnkonventionen i sin helhet hittar du på Barnombudsmannens hemsida:

<https://www.barnombudsmannen.se/barnombudsmannen/barnkonventionen/>

Steg 4: Vilka synpunkter har berörda barn?

Genom att ha svarat på ovanstående punkter om aktuell lagstiftning, berörda delar i konventionen samt om det finns vägledande tidigare beslut har du givits utgångspunkterna för att genomföra en dialog med barn.

Enligt barnkonventionens artikel 12 har barnet rätt att uttrycka sin åsikt i alla frågor som rör barnet. Barnets åsikt ska beaktas utifrån barnets ålder och mognad. Att lyssna till barns egna åsikter om åtgärder som kommer att beröra dem är en förutsättning för att kunna pröva, bedöma och beakta barnets bästa.

Förutom att det är en rättighet för barn att få uttrycka sina åsikter och få dem beaktade ger barnens röster vuxna nödvändig och värdefull kunskap inför ett beslut. Att lyssna till barn och beakta barns åsikt är det enda sättet för vuxna att ta reda på barnets/barnens perspektiv i det specifika ärendet.

Viktigt att ha med sig inför och under en dialog är förståelsen för att barnet endast representerar sig själv. Som nämns inledningsvis kan inte barn ses som en homogen grupp, utan ska ses som en grupp som består av en mångfald med enskilda individer. Ett barns synpunkter kan därför inte generaliseras till att omfatta alla barns synpunkter.

Att ta in barnets åsikter i en fråga kan göras på olika sätt. Vilken metod som används beror på om det rör ett barn, flera barn eller barn i allmänhet. Barnets ålder, mognad och funktionsförmåga kommer också påverka valet av metod. Exempel på metoder som kan användas är enskilda samtal med barn, medborgardialoger, ungdomspaneler, referensgrupper, enkätundersökningar, eller djupintervjuer. Se riktlinjerna för medborgardialog som ett stöd i hur din verksamhet kan arbeta med dialog som form för att inhämta perspektiv. Utöver beslutade riktlinjer för medborgardialog finns kommunens barn- och ungdomsstrategier som stöd i arbetet med att ta fram en lämplig metod i det aktuella fallet.

Det är viktigt att de barn som bidrar med åsikter i en fråga får återkoppling om vilka beslut som fattas och varför. Detta är viktigt oavsett om det rör sig om ett ärende som påverkar det enskilda barnet direkt eller ett ärende som kommer att beröra barn i allmänhet.

Steg 5: Vad säger forskning och teori?

Föregående punkt om att inhämta barns synpunkter behöver göras i varje enskilt ärende. Vad gäller kunskap om befintlig lagstiftning, forskning och statistik behöver inte ny kunskap tas fram i varje ärende utan den kunskapen kan användas vid flera beslut, exempelvis i handläggning av ärenden av liknande karaktär.

Ibland finns forskning som pekar åt olika håll, det är då viktigt att motivera den forskning som väljs. Ibland finns stöd att hämta i olika teorier och då kan det vara en vits att stödja sig på dem.

Steg 6: Vad säger den beprövade erfarenheten?

Det femte steget innebär att titta på om det finns metoder, arbetssätt eller tidigare beslut som är prövade av andra och vad som framkommit då. Hur tänker de som arbetar med området? Vuxna som känner barnet behöver få bidra med sina åsikter i ärendet. Andra professionella kan också behöva tillfrågas.

Steg 7: Vilka konsekvenser har ärendet utifrån barns rättigheter?

För att kunna pröva barnets bästa behöver barnets bästa diskuteras utifrån de olika beslut- och handlingsalternativ som finns. En analys ska visa vilka konsekvenser och effekter som kan uppstå för barn vid olika handlingsalternativ. Särskild uppmärksamhet bör ges till att visa hur olika handlingsalternativ påverkar barn som befinner sig i utsatta situationer och där det finns risk att rättigheterna kränks eller där rättigheterna inte kan tillgodoses fullt ut.

I de fall där det är aktuellt är det viktigt att komma ihåg att inte dra generella slutsatser om vad som är barnets bästa, utan se det unika i det enskilda barnet eller den enskilda gruppen barn. Vad som är barnets bästa kan vara olika, även om yttre omständigheter verkar vara lika.

Det kan också handla om att visa på de kostnadsmässiga konsekvenserna som olika handlingsalternativ kan ge på både kort och lång sikt. Det är lika viktigt att visa på eventuella samhällsekonomiska positiva effekter som kan uppstå och inte bara kostnaderna för den aktuella åtgärden eller insatsen.

Steg 8: Vad är barnets bästa i ärendet/förslaget enligt den sammanlagda bedömningen?

Efter att ha lyssnat till barn, inhämtat relevant kunskap och gjort en konsekvens- och effektanalys av olika handlingsalternativ, är det dags att bedöma vad som är barnets bästa. Du behöver beskriva vad du bedömer är barnets bästa, hur tungt du anser det väger mot andra intressen samt om du fattar beslut i enlighet med barnets bästa eller inte. I avvägningen mot andra intressen har Barnrättskommittén uttalat att barnets bästa ska väga tungt – det är inte bara ett intresse bland andra, utan det är ett intresse som måste ges särskild vikt.

Bedömningen ska göras skriftligt och dokumenteras på ett sätt så att prövningen blir tydlig för såväl de som kan komma att granska beslutet som för de barn och vuxna som berörs av beslutet.

Notera att barnets bästa ibland kan stå i konflikt till vad som framkommit i en dialog med barnet eller barnen. Barnets bästa kan alltså hamna i en intressekonflikt med barnets perspektiv. Beprövad erfarenhet och aktuell forskning är därför otroligt viktiga komponenter för att få en helhetsbild. Barnets synpunkter och perspektiv ska väga tungt, men behöver inte nödvändigtvis alltid innebära den faktiskt bästa lösningen på en åtgärd utifrån barnets bästa. För exempel på olika intressekonflikter se bilaga 1.

Steg 9: Vilka kompensatoriska åtgärder kan vi genomföra om beslutet inte är i linje med barnets bästa?

I analysen som gjordes under steg 7 och 8 kan det framgå att det finns intressekonflikter som kan leda till att barnets bästa inte kan tillgodoses i beslutet. I dessa fall ska kompensatoriska åtgärder identifieras som kan vidtas för att väga upp detta. Kompensatoriska åtgärder ska genomföras för att säkerställa att beslutet blir så bra som möjligt även om barnets bästa inte bedöms väga tyngst.

Steg 10: Utvärdering och återkoppling

Det är av stor vikt att de barn som har bidragit med sina åsikter och som berörs av beslutet får återkoppling om vilket beslut som har fattats och hur processen med att pröva barnets bästa har gått till.

Information ska ges på ett sätt som barnet i fråga har tillgång till och vara formulerat så att barnet förstår beslutets innebörd, motiveringen till beslutet och beslutets konsekvenser. I de fall då beslutet kan omprövas eller överklagas ska barnet få information om detta samt om hur beslutet kan överklagas. Informationen ska ges på ett sätt så att barnet förstår processen och innebörden av att ompröva eller överklaga ett beslut.

Barnets bästa är dynamiskt och förändras över tid. Såväl samhället som kunskapen om barn förändras över tid. Därför behöver prövningar av barnets bästa och beslut som fattats utifrån dem granskas återkommande och ibland behöver omprövningar göras.

Bilaga 1. Exempel på intressekonflikter

Barnets bästa ur kollektiv och individuell synvinkel

En central fråga när det kommer till prövningar av barnets bästa är om åtgärden eller beslutet berör ett enskilt barn, barn i allmänhet eller en särskild grupp barn. Det beslut som är bästa för ett barn i en given situation är inte nödvändigtvis det bästa för ett annat barn i samma, eller en liknande, situation. Barnkonventionens artikel 3 innehåller både en kollektiv och en individuell aspekt. I artikelns första del talas om barn i pluralis, medan det i sista delen talas om barnet i singularis: ”vid alla åtgärder som rör barn... ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa”. De två nivåer som omfattas av artikeln kan i vissa situationer vara ett dilemma. Ett beslut kan ju påverka såväl en individ, en viss grupp barn som alla barn i kommunen. Det individuella barnets bästa kan också komma i konflikt med det bästa för ett kollektiv av barn. Här behövs en analys av hur beslutet kan komma att påverka en individ samt en specifik grupp, som individen eventuellt tillhör, och i vissa fall även hur det kan påverka barn i allmänhet. Det gäller att hitta sätt att hantera dessa olika perspektiv utifrån varje enskild situation.

Barnets bästa i förhållande till vårdnadshavare

En grundläggande intressekonflikt gäller barnets bästa i förhållande till vårdnadshavarnas ansvar och rättigheter. Barnkonventionen betonar att familjen är en grundläggande enhet i samhället. Begreppet barnets bästa kan sättas på sin spets i situationer när vårdnadshavare är oense eller när de anses vara direkt olämpliga som vårdnadshavare. Bevarandet av familjemiljön kan till exempel stå i konflikt med behovet att skydda barnet från risken för våld eller övergrepp från föräldrarna. I sådana situationer måste dessa perspektiv vägas mot varandra för att hitta en lösning som tydligt bedömer och beaktar barnets bästa. Det behöver klargöras vilka möjligheter det finns för barnet att komma till tals i utredningar även i de fall där föräldrarna motsätter sig det. I dessa processer kan också steg 9 vara särskilt viktigt. Vilka kompensatoriska åtgärder kan vi genomföra om beslutet inte är i linje med barnets bästa?

Barnets bästa i förhållande till andra samhällsintressen

Det kan uppstå en konflikt mellan artikel 3 om barnets bästa i förhållande till olika samhällsintressen. Andra samhällsintressen kan ibland väga tyngre än principen om barnets bästa. Sådana intressen kan vara av samhällsekonomisk eller säkerhetspolitisk karaktär. Det saknas för närvarande en analys av vilka dessa intressen är, hur tungt de väger i förhållande till barnets bästa och hur de ska vägas i förhållande till varandra. En avvägning och analys måste därför göras i varje enskilt fall eller ärende. I dessa processer kan också steg 9 vara särskilt viktigt, framför allt om beslutet landar i att andra samhällsintressen väger tyngre. Då är det viktigt att fundera över vilka kompensatoriska åtgärder som kan genomföras, om beslutet inte är i linje med barnets bästa.

Barnets rätt utifrån ålder och mognad

Artikel 12 om barnets rätt att föra fram sina åsikter innehåller en utvecklingsaspekt. Den innebär att barnet har rätt att föra fram sina åsikter i den mån barnet är i stånd att göra det samt att åsikten ska beaktas i förhållande till barnets ålder och mognad. I praktiken kan det finnas åsikter som skiljer sig åt beroende på ålder och mognad. Det kan till exempel handla om att det finns miljöer som kan upplevas som otrygga för yngre barn men som är en naturlig mötesplats för äldre barn.

Det kan också uppstå behov av avvägningar när det gäller prioriteringar av insatser för barn i olika åldrar, exempelvis när det gäller tillgång till fritidsaktiviteter. Vilka åldersgrupper av barn som får, eller inte får, tillgång till kommunala kultur- och fritidsaktiviteter baserat på åldersgränser för verksamheten är ett tydligt exempel.

Perspektivträngsel

Det finns många olika perspektiv och rättighetsdokument som ska tas hänsyn till i samband med beslut och åtgärder. Många gånger kompletterar perspektiven och rättigheterna varandra. I de fall där olika perspektiv eller rättigheter hamnar i motsättning med varandra är det viktigt att utgå från vad de olika rättighetsdokumenten uttrycker. Om det ändå visar sig att det finns motsättningar mellan rättigheter och en rättighet prioriteras är det viktigt att det av analysen framgår på vilka grunder denna prioritering har gjorts.

Bilaga 2. Checklista

Steg 1: Beskriv frågan:

Kommentar:

Steg 2: Vilken lagstiftning och vilka styrdokument styr ärendet som ska prövas?

Kommentar:

Steg 3: Vad säger barnkonventionen?

Kommentar:

Steg 4: Vilka synpunkter har berörda barn?

Kommentar:

Steg 5: Vad säger aktuell forskning och teori?

Kommentar:

Steg 6: Vad säger den beprövade erfarenheten och professionen?

Kommentar:

Steg 7: Vilka konsekvenser har ärendet utifrån barnets/barnens rättigheter?

Kommentar:

Steg 8: Vad är barnets bästa i ärendet/förslaget enligt den sammanlagda bedömningen?

Kommentar:

Steg 9: Vilka kompensatoriska åtgärder kan vi göra om förslaget inte är i linje med barnets bästa?

Kommentar:

Steg 10: Utvärdering och återkoppling

Kommentar: